

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. december 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette miatt I.r.vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2009. december 7. napján kihirdetett 3.B.6/2009/8. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság a 2009. december 7. napján kelt 3.B.6/2009/8. szám alatti ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 250.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő vesztegetés büntetében. Ezért 2 év börtönre és 300.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról meg nem fizetése esetére oly módon, hogy egy-egy napi szabadságvesztés 5.000 Ft-nak felel meg. A vádlottal szemben 148.800 Ft-ra nézve vagyoneklobzást rendelt el.

II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 253.§ (1) bekezdés és (2) bekezdése szerinti vesztegetés büntetében állapította meg. Ezért 1 évi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Az eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetésére a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte, míg a további összegről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet ellen a vádlottak és védőik jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta azzal, hogy I.r. vádlott esetében az elkövetéskori, míg II.r. vádlott esetében az elbíráláskor hatályos jogszabályokat kell alkalmazni. Mindezt a másodfokú nyilvános ülésen az ügyész azzal indokolta, hogy a 2010.

május 1-én hatályba lépett Btk. módosítás alapján a szabadságvesztés felfüggesztése kedvezőbb elbírálás alapján történhet.

I.r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbezést írásban indokolta, melyet a másodfokú nyilvános ülésen is fenntartott. Ebben sérelmezte, hogy a Fővámhivatal felülvizsgálati eredménye, véleménye, melyet az eset kapcsán folytatott le, a bíróság részéről nem került elfogadásra, a bíróság minden további vizsgálat nélkül döntött a vámmentes vámkezelés szakszerűségéről. Azt, hogy miért nem a Fővámhivatal megállapításait vette alapul, ítéletében nem is indokolta meg. Kifogásolta a védő azt is, hogy az első fokú bíróság I.r. vádlott feleségének tanúvallomását nem fogadta el, ugyanakkor tényállást alapított II.r. vádlott és házastársa többször módosított, egymásnak is ellentmondó vallomásaira. A másodfokú nyilvános ülésen a védő még továbbá hivatkozott arra is, hogy a megismételt eljárásban olyan új bizonyíték nem merült fel, ami a korábbi felmentéssel szemben a vádlott bűnösségének megállapítására adhatott volna alapot. Mindezek alapján a vádlott felmentését kérte az ellene emelt vád alól.

II.r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen ugyancsak arra hivatkozott, hogy a megismételt eljárás bizonyítása a korábbihoz képest nem lett szélesebb körű, újabb terhelő bizonyítékok nem merültek fel, így eltérő tényállás megállapítására és II.r. vádlott elítélésére nem kerülhetett volna sor. Hivatkozott emellett arra, hogy maga az első fokú bíróság is azt állapította meg tényállásában, hogy a kiszállításhoz képest azonos áru érkezett vissza Magyarországra, tehát sértetlen szállítmányról volt szó, arról pedig II.r. vádlottnak nem volt tudomása, hogy az adott áru nem az exportáló cég, hanem egy másik cég nevére lett visszaküldve. Mindezek alapján maga is védence felmentését kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent I.r.vádlott arra hivatkozott, hogy a vámkezelést a Fővámhivatal megállapításai szerint is szabályosan végzeték, bűncselekményt nem követett el. Mindez alapján csatlakozva védőjéhez maga is felmentését kérte.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§/1 / bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartva megfelelő körben folytatta le a bizonyítást a megismételt eljárás keretében. E körben nem osztható az a védelmi érvelés, hogy az előző bizonyításhoz képest kellett volna olyan további új bizonyítékokat feltárnia az első fokú bíróságnak, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségét megalapozzák. A hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozat semmilyen olyan új bizonyíték felkutatását, beszerzését nem írta elő, amely az alapeljárásban nem került felderítésre. csupán azt hiányolta, hogy azok egy részét az első körben eljáró bíróság nem tette a bizonyítás részévé, illetve nem adott megfelelő magyarázatot arra, hogy bizonyos bizonyítékokat miért nem fogadott el a tényállás alapjául. Felderítetlenségre ezek alapján hivatkozni tehát nem lehet. E körben a megyei bíróság indokolási kötelezettségének is messzemenően eleget tett. Immár valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot egyenként és összességében is megvizsgálva, értékelve adott meggyőző magyarázatot arra, hogy az általa megállapított tényállás miért és mely bizonyítékokon

alapszik, mely tényekből vont további következtetést arra, hogy a vádban írt bűncselekmény megvalósult. A védelem által hivatkozott Fővármihivatal által végzett vizsgálat eredménye nem köti a büntetőügyben eljáró bíróságot, annál is inkább, mert az csak az esetleges szakmai szabálytalanságok feltárására, de nem bűncselekmény elkövetésének megállapítására jogosítja fel. A hívásforgalmi adatok, II. r. vádlott vallomása, az I.r. vádlott ügyintézésével kapcsolatban feltárt szabálytalanságok, a **N-i** Vámügynökség eljárása olyan egymáshoz illeszkedő alapját képezi az eljárásnak, amelyet csak tovább épített, erősített a többi bizonyíték, s amelyből következően csak egyetlen helyes, a megyei bíróság által levont következtetés vonható le. A vádlottak felmentésére ekként a másodfokú eljárásban nem kerülhetett sor.

A tényállás mentes a Be. 352.§ /1/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhetette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlottak bűnösségére. Helyes bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is. Az első fokú bíróság ítéletét még a 2010. május 1-én hatályba lépett törvény előtt hozta, kétségtelenül nem lehetett ezáltal figyelemmel az utóbbi módosításra. Ezzel együtt is helyénvalónak találta az ítéletábra az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazását, mivel álláspontja szerint összességében vizsgálva az új, illetve régi törvény alkalmazásából adódó következményeket, jelenleg is az elkövetéskori törvényt tartja enyhébb elbírálást lehetővé tevőnek mindkét vádlott esetében. I. r. vádlott esetében a terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele nem változott, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény. Ehhez képest a 2010. VII.23-tól hatályos módosítás / 2010.évi LVI. törvény/ szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a középérték irányadó, vagyis jelen esetben 5 év. Ehhez képest a jelenleg hatályos törvény szerint tehát csak rendkívül indokolt esetben lenne kiszabható az első fokú bíróság által alkalmazott, törvényi minimumban meghatározott 2 évi szabadságvesztés. I.r. vádlott esetében a feltárt enyhítő körülmények erre nem is adnának lehetőséget, annak próbaidőre történő felfüggesztése pedig lényegében szóba sem jöhetne. Ilyen törvényi előírások mellett az alkalmazandó törvényről való döntéskor tehát nem lehet önmagában mérvado az a körülmény, hogy az új törvény a büntetés fele részének felfüggesztésére is lehetőséget biztosít.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a megyei bíróság feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte, amikor legfőképp az igen jelentős időmúlásra figyelemmel úgy látta, hogy a szabadságvesztések tartamát immár a törvényi minimumban is elégséges meghatározni, s azok a vádlottak személyére is figyelemmel annak végrehajtása nélkül is elérhetik céljukat. A kiszabott főbüntetések ekként inkább méltányosak, mint eltúlzottnak mondhatók, ezért azok enyhítésére a felmentést célzó fellebbezés keretében az ítéletábra nem látott okot, törvényes lehetőséget. Ugyancsak indokoltan és helytállóan került sor I.r. vádlott esetében a pénzmellékbüntetés és vagyonek kobzás alkalmazására is. A törvény kötelező rendelkezése értelmében, mivel a cselekményt haszonszerzés céljából követte el, a pénzmellékbüntetés kiszabása nem volt mellőzhető, még akkor sem, ha az ezzel együtt alkalmazott vagyonek kobzás révén a bíróság megfosztja attól a vagyontól is, amelyhez a bűncselekmény elkövetésének eredményeként jutott.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

G y ő r , 2010. december 9. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Zala Megyei Bíróság 2009. december 7. napján kelt 3.B.6/2009/8. szám alatti ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

G y ő r , 2010. december 9. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: